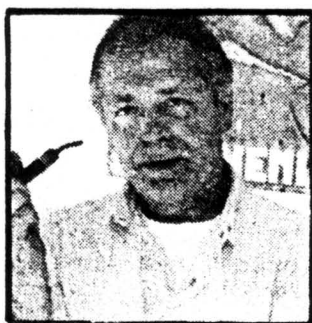

ΣΤΕΡΕΗ ΕΚΦΡΑΣΗ ΥΠΑΡΞΙΑΚΗΣ ΑΓΩΝΙΑΣ

Γ. Παπούλιας.

«Στη Νυρεμβέργη ακόμα βρέχει», ποιήματα του Γιώργου Παπούλια. Έκδοση δική του, σελ. 56, δρχ. 500.

ΠΟΙΗΜΑΤΑ του διάβασα πρώτη φορά στη συλλογή του «Μονομαχία με τη σιωπή», το 1983 και είπα πως ο Γιώργος Παπούλιας αγαπάει την ποίηση, και πως η ζωή του μιλάει πάντα με στίχους.

Από τότε κυκλοφόρησαν άλλες δυο συλλογές του, «Ένα καλοκαίρι γιομάτο ειδήσεις» και «Ελεγός και πυρόλιθος», και πάλι η αγάπη για την ποίηση χαρακτηριστικό τους.

Αυτή η συλλογή του η τωρινή έχει μια ιδιαιτερότητα: είναι ένα κουβέντιασμα με τη γυναίκα του Ελένη, που πέθανε πρόσφατα και πρόωρα, αλλά μια κουβέντα όχι «κατευθείαν»: μεσολαβεί η ζωή με τα πρόσωπα και τ' αντικείμενά της, την ιστορία και τα γεγονότα της, μέσω των οποίων ο ποιητής καλεί κοντά του την αγαπημένη στην πόλη της αποδημίας, λόγω εργασίας, τη Νυρεμβέργη:

«... γαντζωμένος σε γοτθικά καμπαναριά / και σε καρέκλες καφενείων / μιλάω δυνατά τ' απογειύματα / μήπως και σκεπαστεί ο ρόγχος της βροχής / ο ρόγχος των παλιών μου φίλων / που δεν έχουν πια τίποτα να πουν / Στη Νυρεμβέργη βρέχει».

Παντού παρούσα η Ελένη, που «έχασες απ' το Έρεβος / την επικηρυγμένη σου ομορφιά» και ο ποιητής που του έχουν κάνει «έξωση οι καιροί» και τον έχουν «πτωχεύσει οι λέξεις» ζητάει πάλι βοήθεια από την ποίηση, αναζητώντας ερείσματα βίου.

Η ποίηση του Γιώργου Παπούλια είναι μια στέρεη έκφραση της υπαρξιακής μας αγωνίας, και γι' αυτό χωρίς οδυρμούς και πονεμένες κραυγές: λυρισμός και διαλογισμός πάνε να σκαρφαλώσουν στον Παρνασσό της Τέχνης, με σεμνότητα όμως και τάξη, αφού τα αιτήματά του είναι ταπεινά, όσο και πολύτιμα, όπως η χαρά που του τη στερεί η μοίρα, και...

«... Κρίμα να μην / μπορούμε να διαβάσουμε σωστά / την παρτιτούρα / των πουλιών και των ανέμων».

Αιτήματα στα μέτρα του ανθρώπου — και πόσο, όμως, δυσκολοαπόκτητα! — τραγουδημένα με λυρισμό τέτοιον που κορυφώνεται έτσι:

«Ελένες του κόσμου κρίμα / να μην έχω πια λόγο να περνάω / απ' το προαύλιο του Ναού σας / να μην έχω κι εγώ / άσπρο εκκλησάκι στο γιало / για δυο Εσπερινούς αγάπης». Η αυτούς τους στίχους, στις «Δώδεκα ώρες απ' τη ζωή ενός εικοσιτετραώρου», το ποίημα VIII:

«Μικρός ο λιακωτός / αχόρταγο το μάτι / άραγε πόσες φορές μπορούμε / ν' αγαπήσουμε το ίδιο πέλαγο».

Ένα από τα ποιήματα της συλλογής ξεχωρίζει αλλιώς: εδώ το τραγούδι γίνεται για τη σκέψη: τίτλος του «Δόκιμος ασκητής στο μοναστήρι του Ρεϊγορντ»...

«... Και ήμουνα κάλλιστα προτομασμένος / (...) την πονηρή μου Σκέψη ν' απαρητηθώ / αυτήν που με συντήρησε ως τώρα / Ποιος / εγώ ο διάσημος δοκιμαστής κρασιών / ο εσταμμένος των αμπελώνων».

(Ο Γιώργος Παπούλιας γεννήθηκε στα Βάτικα της Λακωνίας το 1935. Εργάζεται ως Εργατικός Ακόλουθος στη Νυρεμβέργη από πολλά χρόνια. Έχουν εκδοθεί επίσης οι συλλογές του — εκτός από τις τρεις που αναφέρθηκαν στην αρχή αυτού του σημειώματος — «Απολογία στ' άστρα» 1972, «Λάμπα θυέλλης» 1975 και η νουβέλα του «Ο φίλος απ' το Χαμαντάν». Το 1987 το πολιτιστικό τμήμα του Δήμου Νυρεμβέργης τον παρουσίασε στο κοινό με μεταφράσεις ποιημάτων του και ο γερμανικός Τύπος τον αποκάλεσε «Ορφέα των ανεκπλήρωτων ονείρων»).

ΕΘΝΟΣ 19.10.1980